

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; Prof. Dr S. Greijdanus, Kampen; Prof. B. Holwerda, Amersfoort; K. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Sappemeer; Ds H. Knoop, Rotterdam; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds J. Smelik, Apeldoorn; Dr H. Smilde, Groningen; D. Stroe, Bussum; Prof. Dr C. v. Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visée, Kampen; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen. Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V. — Goss.

Postrekening No. 406040. — Telefoon 2424. BUREAU „DE REFORMATIE“ — GOES. Ingevolge papierenwetgeving B.P.P. no. 443 verschildt deze uitgave wekelijks en is de omvang van dit nummer 8 pag., form. 30 x 41½ cm.

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling. Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar. Advertenties: 10 cent per mm. Losse nummers 20 cent.

INHOUD: Hoofdartikel: Paascheit en wereldhistorie. Uit de Schrift: Ten derde dage: de sabbathsklok is verzet (Matt. 20:19). Gedicht: Kerkelijk leven: „Honor in honorante“ — et in honorato; Oecumenische beweging; Ut omnes unum sint; De vereeniging met de Chr. Geref. Kerk; Antwoord aan ds Schep; Noodzakelijke correctie. Opv. en Onderw.: De beginselvastheid v. d. huidige chr. schoolwereld. Op en om 't kerkplein: Viert uwe nederlagen. Uit het Pol. en Soc. leven: Over het congres, Groninger Brieven. Stemmen uit onze Kerken. Perschoouw. Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Paascheit en wereldhistorie. 1)

De groote Paaschdag van voor negentien eeuwen is de dag, die het diepst insneet in de wereldhistorie. Hij is inderdaad „de roem der dagen“.

Toen immers is Jezus Christus, onze God en onze broeder, waarlijk uit de dooden opgestaan.

God zet dien dag met alles wat er op gebeurde dan ook in het volle licht van zijn openbaring. In de Apostolische prediking is de Opstanding van Jezus Christus het lichtende middelpunt. En de schoonste groot welke de jonge Pinksterkerk zichzelf en de wereld kon toeroepen was het feestelijke: De Kurios, de Heer, is waarlijk opgestaan!!

Wat gebeurde er dan op dien grooten dag?

Wel, éénmaal, op een bepaalde plaats, die op de kaart is aan te wijzen en op een bepaalden dag, die op den kalender staat, is Jezus Christus geboren. Hij was en is en blijft waarachtig en ten volle de Zoon van God. Maar Hij werd daár en toen ook waarachtig en ten volle mensch. Ons in alles gelijk — behalve in de zonde. Jezus Christus nam ons vleesch en bloed aan. Hij werd echt mensch, bond zich voor eeuwig aan de menscheit vast en ging in onze historie in om daarin eeuwig te blijven.

En deze Jezus nam de zonde, de ééne, de oneindige zonde der wereld op zich. Die zonde drong in Hem door. Hij zoog ze als het ware in zich op, totdat Hij van deze wereldzonde als verzadigd was! Die geen zonde gekend heeft — zoo schrijft Paulus — die heeft God zonde gemaakt. Hij is één brok ongerechtigheid geworden. En zóó, als den tot zonde gemaakte, is op Hem neergedonderd, is in Hem ingeslagen het volle oordeel, de oneindige toorn Gods, de eeuwige verdoemenis. Daarom gaat Jezus Christus in den dood.

Maar dan, op den grooten Paaschdag, wekt God Hem op uit de dooden. In volle, goddelijke majesteit treedt God naar het graf. Zijn knecht rolt haastig den grauwsten weg die den mond van het graf dicht sloot. En Gods machtige stem roept: Jezus, sta op; Jezus, kom uit! En Jezus Christus is opgestaan. De machten van Satan konden Hem niet vasthouden. De hand van den dood die Hem omknelde, verlamde. Jezus staat op den grooten Paaschmorgen, in het brandpunt van het heelal, in het hart aller tijden, als de Opgestane, vóór God, engelen, satan en alle menschen.

De Heer is waarlijk opgestaan.

Dat feit is van ontzagwekkende betekenis. Eenmaal immers had God de menschen geschapen. Hij had ze door Zijn scheppend woord te voorschijn geroepen. En ze mochten en moesten Hem dienen, heerschend over alles wat God op deze aarde had gemaakt. God gaf hun een inderdaad wereldomvattende

taak. Ze moesten de aarde met haar oneindig vele en groote mogelijkheden bouwen en bewaren; haar tot volle ontplooiing brengen; al haar wonderbaarlijke schatten uit haar schoot te voorschijn tooveren. En ze mochten en konden dat doen in Gods gemeenschap, met een loflied voor God in de ziel. Offerende alle gaven en krachten en alles wat werd gedaan en bereikt als een eeuwig offer aan dien God, die hun Maker en Vriend was.

Maar de menschen hebben hun taak, macht en eere weggesmeten. Zij, of om het zoo concreet mogelijk te zeggen, wij hebben ons losgescheurd uit de liefde-gemeenschap met God, en wij hebben ons verkwanseld aan satan. En in huiveringwekkende rechtvaardigheid heeft God ons toen geschonken wat wij zelf reeds hadden gegrepen. De gemeenschap met den duivel, die wij verkozen hadden boven den liefde-band met onzen hemelschen Vader, werd ons blijvend opgelegd ook toen wij ze gingen vervloeken. Wat wij eenmaal begeerden zullen wij nu immer moeten houden. Onze vrije keuze werd ons door God zelf opgelegde lot. Satan werd naar Gods verheven rechtsorde „overste dezer wereld“. Hij, het ergste slachtoffer, werd tevens executeur van Gods eeuwige wrak. En hij bindt nu alle machten en krachten van deze van God losgeslagen wereld samen en schakelt ze in in zijn titanische, maar toch hope-looze en daarom waanzinnige worsteling tegen den Heilige Israëls.

In deze satanische wereld nu is Jezus Christus neergekomen. Hij is daarin ten volle ingegaan. En in deze wereld van satan heeft Hij de ééne wereldomvattende opdracht, waarmee God ons eenmaal belaste en zegende, en die Hij ons blijft opleggen van dag tot dag in ongebroken kracht en ernst, op zich genomen. In deze onze wereld en in dit ons leven met al zijn strijd en nameloze verwarring heeft Jezus Christus die opdracht geheel en al in onze plaats volbracht.

Ja, Hij deed nog meer! Want óók al wat wij verzondigd en verdorven hadden heeft Hij volkomen goedge maakt. Hij heeft onze ongerechtigheden weg-gewasschen met zijn bloed en onzen Vader volledig voldoening geschonken.

In Palestina gedurende de eerste jaren van onze jaartelling heeft Jezus Christus zijn God en Vader liefgehad boven alles en zijn naasten als zichzelf. Hij heeft zijn Vader en zijn broeders volmaakte liefde betoond tot aan het einde.

Zie, daarom riep God Hem uit de dooden op. Die opstanding is het schoone loon op zijn volkomen liefde en gehoorzaamheid. Omdat Hij alles had volbracht, heeft God zijn Zoon verhoogd en heeft Hem naam en macht en eer gegeven boven allen, opdat in den Naam van onzen Heer en Broeder Jezus Christus zich alle knie zou buigen in hemel en op aarde, dat wil dus zeggen in gansch Gods wijd heelal.

Onpeilbaar hoog en diep is daarom wat op den grooten Paaschdag is geschied.

Als Christus opstaat uit de dooden is de zonde der wereld eindelijk en werkelijk en volkomen verzoend. Eeuwenlang hadden de menschen daarnaar uitgezien. In de hoop daarop hadden ze geleefd en waren ze ten slotte gestorven. Nu is dat groote een feit geworden, dat nimmermeer kan worden ongedaan gemaakt. Ja, alle zonde is verzoend en alle schuld is betaald, want de straf, die God aan de zonden onlosmakelijk had vastgekoppeld is door Jezus Christus zoolang en zoo volkomen gedragen, tot ze geheel en al was voldaan.

En als Jezus Christus dan zóó opstaat, treedt in Hem de éérste mensch in de eeuwige heerlijkheid. In Hem is voor het eerst een mensch, zoals die eenmaal in de eeuwige zaligheid op de nieuwe aarde leven en schitteren zal, in Gods heelal verschenen. Jezus bezit

sinds Paschen het eeuwige leven in onvernietigbare werkelijkheid en heerlijkheid. Hij is dan niet alleen rechtvaardig en heilig, zooals Hij reeds van zijn ontvanging af was, maar Hij is nu bovendien ook heerlijk geworden en dat voor eeuwig.

En deze Jezus is het Hoofd van een schare die niemand tellen kan! Alles wat Hij is en doet en krijgt, is, doet en krijgt Hij voor de zijnen. Van nu voortaan zal Hij maar met één ding bezig zijn, zal Hij slechts naar een enkel doelwit jagen. Hij zal alle macht en alle kracht waarover Hij beschikt aanwenden om de zijnen, om zijn Kerk, om allen die de Vader Hem gaf, te vergaderen gedurende alle eeuwen van den avondstond der wereld. En daarna zal Hij ze dragen in de heerlijkheid, die Hij op den grooten Paaschdag voor allen definitief verwierf.

Ja, die Paaschdag is de grootste dag der wereldhistorie. Want op dezen dag is de gansche wereld in Jezus Christus inderdaad veranderd, omgezet, ja, volkomen nieuw geworden. Ze is toen, o zeker, alleen nog maar principieel, doch toch niet minder werkelijk, uitgescheurd uit de macht van satan, dood en zonde en opgeheven in de onaantastbare gemeenschap van God, onzen Vader, waarin zij eeuwig bloeien zal.

Dit alles is geschied in en door de opstanding uit de dooden van Jezus Christus, onzen God en Heer en Broeder.

Omdat nu Jezus Christus dit alles gedaan had en zóó was geworden, daarom heeft Hij van God een volstrekte unieke positie ontvangen in deze wereld, in dezen laatsten tijd der wereldgeschiedenis.

Nooit scherper en dieper kan die positie uitgebeeld dan met de eigen woorden van den Heiland, waarin Hij uitsprak, tot welke machtsvolheid zijn Vader Hem sinds den grooten Paaschdag had verheven.

Wij bedoelen de woorden, die Christus vlak voordat Hij naar den hemel ging tot zijn discipelen sprak: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Het is de moeite over waard naar deze woorden zeer aandachtig te luisteren. Wij hooren dan aanstonds, dat ze niet zonder meer gesproken werden door den Zoon Gods, die God was en is en blijft in alle eeuwigheid. Kan God soms zeggen, dat Hem alle macht op een bepaald oogenblik gegeven werd?

Wel neen: Gods Zoon is al machtig, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hem kan eenvoudig nooit eenige macht gegeven worden. Kan men Hem soms geven wat Hij in volkomenheid van eeuwigheid tot eeuwigheid bezit?

Neen, wanneer Jezus Christus dit zegt, spreekt Hij als de Middelaar Gods en der menschen, de mensch Jezus Christus.

En onze Middelaar zegt ons dan in deze woorden, dat zijn en onze Vader Hem alle volmacht, alle regeerbevoegdheid heeft gegeven over den hemel en over de aarde. Alles, alles, wat buiten God bestaat heeft Hij in Christus' hand gegeven. Jezus Christus heerscht volstrekt over daemonden, engelen, menschen. Alle machten en krachten in gansch het heelal zijn Hem ter beschikking gesteld. En Hij bedient er zich van en leidt ze in hun werking in soevereine majesteit. Boven Hem is alleen de eeuwige God. Beneden Hem is alles wat geschapen is. En God doet sinds Paschen niets in deze wereld dan alleen door Jezus Christus. Door Hem regeert Hij alle dingen.

Wie zich dit alles indenkt duizelt. Hij ziet naar zon en maan en sterren. Hij staart met ontzetting naar de geweldige machten van staten, volken, kapitalen, van wetenschappen, kunsten, propaganda. Ze werken en wroeten met huiveringwekkende kracht, taaiheid en raffinement, tegen elkaar in en door elkaar heen. Wie oog voor dit alles kreeg vraagt zich verbijsterd af: Wie kan er wijs uit worden? Wie kan er tegen op? Welk mensch is in dezen chaos meer dan een lilliput-

1) Radiotoespraak, gehouden 2en Paaschdag 1947.